

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30465/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у правној ствари предлагача „SHAQ COMPANY“ д.о.о. Нови Сад, чији је пуномоћник Милош Игић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача, изјављеној против решења Основног суда у Зрењанину Р4и 23/23 од 18.10.2023. године, у седници већа одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији предлагача изјављеној против решења Основног суда у Зрењанину Р4и 23/23 од 18.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Основног суда у Зрењанину Р4и 23/23 од 18.10.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину Р4и 23/23 од 18.10.2023. године, одбачен је приговор предлагача поднет Основном суду у Зрењанину дана 29.09.2023. године, којим је тражено да суд утврди повреду права на суђење у разумном року, у предмету који се води пред јавним извршитељем Стеваном Петровићем из ... под бројем ИИВК 298/2022.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавио ревизију, са предлогом да се о ревизији одлучи као о посебној по члановима 404. и 420. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одредбом члана 420. став 6. ЗПП прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Побијано решење засновано је на становишту да је по одредбама чланова 7. и 8. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ бр. 40/2015) приговор ради убрзања поступка, као право средство којим се штити право на суђење у разумном року дозвољен у извршном поступку који се води пред судом, а не и пред јавним извршитељем.

Одредбом члана 8. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да против решења о одбацивању приговора није дозвољена жалба. Одредбом члана 13. став 6. тог закона прописано је да странка чији је приговор одбачен, може одмах поднети нови приговор, изузев у случају ако јој је досуђена и исплаћена накнада имовинске штете у висини захтеваног потраживања.

Из навода ревизије и приложених одлука Уставног суда Уж 168/2020 од 16.03.2023. године, Уж 4792/2020 од 14.09.2023. године, Уж 7451/2016 од 25.10.2018. године, Уж 2684/2020 од 13.07.2023. године, Уж 1775/2020 од 13.07.2023. године и Уж 14015/2019 од 29.06.2023. године произилази да је у пракси Уставног суда исказано становиште да се фаза спровођења извршења пред јавним извршитељем сматра саставним делом извршног поступка и да трајање поступка пред јавним извршитељем може бити обухваћено правним средством из Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Пошто се по напред наведеним законским одредбама, које су важиле у време доношења побијаног решења, за случај одбачаја приговора заштита права на суђење у разумном року остваривала подношењем новог приговора, док је право на изјављивање жалбе, па самим тим и ревизије било искључено, могућност остваривања заштите права пред Уставним судом не представља правно питање које оправдава одлучивање о изјављеној ревизији, као о посебној од стране Врховног суда.

Из изнетих разлога, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП, а одлука у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**